

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2019-2020

1 JULI 2020

VRAGEN OM UITLEG

**Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
van woensdag 1 juli 2020**

INTEGRAAL VERSLAG

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Gilles Verstraeten, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, mevrouw Khadija Zamouri

Verontschuldigd: mevrouw Hilde Sabbe, de heer Arnaud Verstraete

INHOUD

1. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het beleid rond coronabesmettingen in Brusselse scholen
- Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende criteria voor scholenbouw

2. Regeling van de werkzaamheden

1. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het beleid rond coronabesmettingen in Brusselse scholen

Aangezien mevrouw Hilde Sabbe is verontschuldigd wegens ziekte zal de heer Fouad Ahidar de vraag om uitleg stellen.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a): Recent bleek dat een leerkracht van een Nederlandstalige middelbare school in Brussel besmet werd met het coronavirus. De leerkracht in kwestie liet zich testen nadat hij weet had van een besmet familielid. De leerkracht vertoonde zelf geen symptomen. De school heeft in samenspraak met het CLB en de verantwoordelijke arts de beslissing genomen om de leerkracht preventief naar huis te sturen en (bepaalde) lesactiviteiten op school niet stop te zetten.

Het lijkt erop dat de school in eerste instantie de nodige maatregelen heeft genomen om de veiligheid van de leerlingen en andere leerkrachten zoveel mogelijk te waarborgen. Toch maken veel ouders zich zorgen over deze situatie. Reden daarvoor is onder andere dat de leraar die positief testte contact had met verschillende studenten uit verschillende klassen.

Het is haast onvermijdelijk dat dergelijke situaties zich nog (zullen) voordoen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Onderwijs Vlaanderen heeft een draaiboek uitgeschreven voor wanneer een leerling of leerkracht positief test. Wat betreft het traceren en isoleren is dit stappenplan duidelijk. Wat het al dan niet schorsen van de lessen van (een deel van) de school betreft, lijkt dit minder eenduidig. De basisvoorwaarde is steeds dat les geven enkel kan “als dat op een voldoende veilige en haalbare manier kan”. Ook hangt bij een besmetting veel af van de ‘lokale risicoanalyse’, waarbij de school ondersteund wordt door de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk en het CLB.

Het is belangrijk dat scholen in dergelijke situaties weten hoe ze de veiligheid moeten garanderen maar ook dat ze ongerustheid van ouders helder kan beantwoorden en dat de school zich gedekt weet voor haar handelwijze door duidelijke richtlijnen.

Is het collegelid op de hoogte van gevallen van besmetting in Brusselse scholen bij leerlingen of leerkrachten? Werden in deze gevallen het draaiboek/protocol steeds correct gevolgd?

Vanaf wanneer is na een besmetting in een school het risico te groot om lessen te laten doorgaan? Zijn er duidelijke richtlijnen over het al dan niet schorsen van de lessen voor bepaalde delen van de school? Of hangt dit af van de lokale risicoanalyse? Heeft de school het recht om zelf te bepalen of de school open moet blijven en de lessen in dit soort situaties moet worden gehandhaafd?

Hoe zit het met ouders die weigeren hun kinderen naar school te sturen vanwege een positief geval op school? Hebben zij het recht om hun kinderen niet naar school te sturen? Moet de school afstandsonderwijs garanderen?

Welke ondersteuning en richtlijnen bestaan wat betreft de communicatie naar ouders en schoolteams in dergelijke gevallen? Welke hulp kan de VGC, die dicht bij het Brusselse terrein

staat, hier bieden? Wordt de ‘lokale risicoanalyse’ gedeeld met ouders en schoolteam? Hoe kunnen ze best antwoorden op de vragen die elke besmetting met een virus dat al zo veel schade heeft aangericht, logischerwijze oproept?

Collegelid Sven Gatz: Er komen meermaals per dag meldingen binnen van scholen aan hun CLB’s in verband met afgenomen tests bij leerlingen met symptomen. Het gaat in de meeste gevallen gelukkig om vals alarm. Toch zijn er enkele positieve gevallen. Overal is steeds strikt het draaiboek gevolgd.

In totaal zijn er de afgelopen weken in het Nederlandstalige onderwijs in Brussel 6 positieve tests geweest: 2 in het OGO (Gesubsidieerd officieel onderwijs), 1 in het VGO (Vrij gesubsidieerd onderwijs) en 3 in het GO!

De 2 gevallen van het OGO zijn in de gemeenteschool Paviljoen in Schaarbeek en zijn inde pers gekomen. Daar hebben op 22 juni 2020 2 kinderen van hetzelfde gezin positief getest. De volledige school werd voor 2 dagen gesloten en de betrokken leerjaren zijn gesloten tot het einde van het schooljaar.

Ik wil nogmaals vermelden dat de CLB’s niet communiceren over specifieke gevallen, omdat dit voor hen onder het beroepsgeheim valt. Om die reden hebben we ook geen extra informatie over de 3 positieve tests in het GO! en over de ene positieve test in het VGO.

Een school overlegt altijd met de CLB-arts over welke maatregelen ze neemt. Dit is zo bepaald in het draaiboek infectieziekten van de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg (VWVJ). Om te weten welke maatregelen er kunnen genomen worden is er gewerkt aan een stappenplan, zie <https://www.vwvj.be/covid-19>. In het stappenplan is er ook uitgelegd wat er moet gebeuren in het geval er iemand positief test.

De beslissing om de school al dan niet gedeeltelijk te sluiten omwille van een infectieziekte, wordt genomen door het team Infectieziektebestrijding van het Agentschap Zorg en Gezondheid van de Vlaamse overheid, na overleg met de CLB-arts.

Het team Infectieziektebestrijding beslist na overleg met de CLB-arts, de arbeidsgeneesheer en de preventie-adviseur wanneer de school opnieuw kan opstarten.

De school informeert het personeel, leerlingen en ouders over alle beslissingen met betrekking tot de infectieziekte. Samen met het CLB kijkt ze hoe ze dat kan aanpakken.

Bij het nemen van maatregelen wordt telkens rekening gehouden met de individuele context van een school en de voorziene maatregelen uit het draaiboek. Vandaar dat er soms een verschil is tussen de maatregelen van verschillende scholen.

Het ministerie van Onderwijs van de Vlaamse overheid raadt sterk aan om de kinderen naar school te sturen. Zo kunnen zij samen met hun klasgenootjes de situatie een plaats geven en het schooljaar afsluiten.

Ouders die hun kind niet naar school willen sturen, moeten de school op de hoogte brengen zodat deze de reden van de afwezigheid kan registreren.

De zwakke gezondheid van familieleden en de angst voor corona (al dan niet gegrond, bijvoorbeeld omwille van een positief geval op school), zijn geldige redenen om door de school aanvaard te worden als een afwezigheid om persoonlijke redenen en krijgen een zogenaamde P-code.

Het is aan het CLB, de interne leerlingenbegeleiding of de zorgcoördinator om angstgevoelens bespreekbaar te maken. Als ouders niet zelf contact opnemen met de scholen om deze te informeren over de afwezigheid van hun kinderen, wordt aan de scholen gevraagd om zeker in deze periode proactief op te treden en de ouders zelf te contacteren. In veel gevallen doet de school dit zelf.

Tijdens de *lockdown* hadden scholen een verplichting om te voorzien in afstandsonderwijs voor de leerlingen. Sinds de scholen terug gestart zijn met lessen voor alle kinderen, is dit niet langer verplicht. Nu moeten scholen contact opnemen met de ouders van de kinderen die geen les komen volgen en met hen in dialoog treden. De eerste doelstelling is om alle kinderen terug op school te krijgen. Lukt dit niet, dan kan de school een alternatief voorstellen, bijvoorbeeld afstandsonderwijs. De beslissing ligt bij de scholen zelf.

Er zijn duidelijke richtlijnen van de Vlaamse overheid in het draaiboek Infectiezieken. Aan de scholen wordt aangeraden om te communiceren welke maatregelen en beslissingen er worden genomen en waarom. De CLB's staan de scholen bij om op een correcte wijze te communiceren en vragen te beantwoorden.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a): Is angst genoeg om de P-code te krijgen, ook als scholen geen afstandsonderwijs aanbieden?

Collegelid Sven Gatz: De P-code is de code die de scholen meegeven voor de registratie van de aan- en afwezigheden in Discimus, waarbij P staat voor een gewettigde afwezigheid om persoonlijke redenen.

In veel gevallen zullen scholen overgaan tot afstandsonderwijs. Zijn de scholen niet in deze mogelijkheid om eender welke reden dan kan het inderdaad zijn dat er een beperkte periode is dat de relatie school-leerling wordt doorgeknipt.

Momenteel wordt er samen met de scholen bekeken waar de scholen leerlingen echt hebben verloren. Dit is nooit de bedoeling en kan ook niet te rechtvaardigen zijn. In bepaalde gevallen kan het wel uitlegbaar zijn.

De vraag is dan wat er gedaan moet worden om die kinderen terug aan boord te krijgen. Statistisch is er geen reden om zich zorgen te maken over de achterstand van de meeste kinderen. Dit is natuurlijk statistisch.

Ik heb gehoord dat de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs deels wil overgaan tot afstandsonderwijs. De scholen moeten dan wel overgaan tot volgende stappen en zal de Vlaamse overheid een aantal investeringen moeten doen. De VGC moet dan ook nagaan wat zij er bovenop of er naast kunnen leggen. Maar op dit ogenblik wordt enkel gekeken welke kinderen de scholen zijn verloren. Ik denk dat gegeven de omstandigheden dit aantal minimaal zal zijn, maar er zijn er. In de zomer zal worden bekeken wat dit betekent voor het nieuwe schooljaar om waar nodig te remediëren. Misschien is de zomerschool hier een antwoord op.

- Het incident is gesloten.

Voorzitter: *Khadija Zamouri*

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende criteria voor scholenbouw

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ondanks de inspanningen van de voorbije jaren is er nog steeds een groot tekort aan plaatsen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Door de toenemende aantrekkingskracht van het Nederlandstalig onderwijs en de onwil van sommige gemeenten om Nederlandstalige scholen te bouwen zal dit probleem ook niet snel kleiner worden. Gelukkig blijft de Vlaamse Regering haar duit in het zakje doen met 4,5 miljoen euro voor extra schoolplaatsen en 1 miljoen euro voor verbouwingen.

Elk jaar stromen er honderden miljoenen euro's van Vlaanderen naar het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Daarom kan het geen kwaad dat we regelmatig bekijken hoe we deze middelen het meest efficiënt kunnen besteden. Ik ben blij dat u deze mening deelt. In een interview met *Bruzz* verklaarde u dat de criteria voor scholenbouw moeten herbekeken worden.

Momenteel bouwt de VGC vooral scholen bij waar de demografische groei in Brussel het grootst is bv. in Anderlecht. Alleen blijken dit niet noodzakelijk de plaatsen te zijn waar de Nederlandstaligen het meest ontevreden zijn dat ze geen plek vinden. In het interview haalt u zelf het voorbeeld aan van Elsene, waar de demografische groei niet zo groot is, maar het aantal Nederlandstaligen wel stijgt en daarmee ook de vraag naar Nederlandstalige schoolplaatsen. Het helpt uiteraard niet dat Elsene een van de 7 Brusselse gemeenten zonder Nederlandstalige gemeentelijk onderwijs is. Hopelijk komt daar deze legislatuur nog verandering in.

Welke criteria voor scholenbouw hanteert de VGC op dit moment?

Wie bepaalt deze criteria en welke procedure is nodig om deze criteria te wijzigen? Welke rol is hierbij weggelegd voor Vlaams minister Ben Weyts of de Vlaamse administratie?

Zult u ervoor pleiten dat het aantal Nederlandstaligen in een bepaalde zone een bijkomend criterium wordt voor scholenbouw?

Collegelid Sven Gatz: De organisatie en prioritering van investeringen in onderwijsinfrastructuur is een complexe zaak.

Het zijn de schoolbesturen zelf die beslissen over investeringen in onderwijsinfrastructuur. Zowel gemeenten, vzw's van schoolbesturen als de Raad van het GO! – de 3 onderwijsnetten – zetten eigen middelen in, inclusief leningen, al dan niet aangevuld met infrastructuursubsidies.

Hebben we het over reguliere infrastructuursubsidies, dan komen deze middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Deze worden verdeeld over het onderwijs erkend door de Vlaamse Gemeenschap – in Vlaanderen en in Brussel – via het 'Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs' (AGION) voor wat betreft het vrij en het officieel gesubsidieerd onderwijs en via de 'Raad van GO! Centraal' voor wat betreft het Gemeenschapsonderwijs. Elk van deze

subsidiestromen hebben hun eigen criteria voor de toewijzing van de middelen en het prioriteren van de wachtlijsten. Deze historisch gegroeide aanpak maakt het moeilijk om een globaal beeld te krijgen van de middelen die worden geïnvesteerd in onderwijsinfrastructuur.

Hebben we het over de bijzondere infrastructuursubsidies, dan gaat het over de capaciteitsmiddelen die de Vlaamse Gemeenschap bijkomend investeert, met de specifieke bedoeling om extra capaciteit in het basis- of secundair onderwijs te creëren. Voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel betekent dit concreet dat de drie voornoemde onderwijsnetten en de VGC, vanuit haar regierol, samen de verdeling van de beschikbare capaciteitsmiddelen bespreken op de ‘Taskforce Capaciteit Brussel’.

In het tweetalig hoofdstedelijk gebied komen hier nog de capaciteitsmiddelen van de VGC bovenop. Dit is een uniek geval, omdat de VGC, als lokale overheid en als schoolbestuur niet alleen investeert in haar eigen onderwijsinfrastructuur, maar ook vele miljoenen euro's investeert in infrastructuur van andere schoolbesturen.

Deze voluntaristische rol – zij is daar niet toe verplicht – neemt de VGC al jaren op, dankzij de middelen van de federale overheid en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vooral sinds 2009 zijn de investeringen in infrastructuur van andere schoolbesturen sterk toegenomen, hetgeen niet toevallig samenvalt met het begin van de capaciteitstekorten en met een sterkere groei van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

De criteria die de VGC toepast, zijn ook deze die op de Taskforce Capaciteit Brussel worden gebruikt:

- Het aantal plaatsen dat kan worden bij gecreëerd of het aantal bedreigde plaatsen dat kan worden behouden, bijvoorbeeld voor een schoolgebouw dat herhaaldelijk een ongunstig advies meekrijgt van de Vlaamse onderwijsinspectie voor wat betreft het criterium ‘bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne’.
- De kostprijs van een bouwdoos, rekening houdend met de complexiteit van de bouwsite, de financiële constructie en de financiële draagkracht van het schoolbestuur.
- De bereikbaarheid van de onderwijsite, binnen een grootstedelijke context.
- De snelheid waarmee een bouwdoos kan getekend, vergund en gebouwd worden.
- De draagkracht van een schoolbestuur – voor een klein of een pas opgestart schoolbestuur, zonder bouwervaring of financiële reserves of onderpanden, betekent een groot infrastructuurdossier een groot risico.
- Het evenwicht tussen de netten, wat betekent dat de verhouding 50% vrij onderwijs, 30% GO! en 20% gemeentelijk onderwijs in de mate van het mogelijke wordt aangehouden in de investeringen. Dit evenwicht is geen exacte wetenschap, maar is wel een cruciale voorwaarde gebleken voor het stimuleren van een netoverschrijdende samenwerking binnen het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.
- De lokale en bovenlokale noden, op basis van de evolutie van de cijfers van de beide LOP's.
- De conformiteit met de geldende Vlaamse en Brusselse regelgeving (passiefnormen, bouwvergunningnormen, toegankelijkheid, financiële en fysieke normen,...).
- Vernieuwende pedagogische concepten die een vertaling krijgen in de schoolinfrastructuur - bijvoorbeeld de tienscholen (overgang basis- naar secundair onderwijs) en educare (overgang kinderdagverblijf naar kleuteronderwijs).
- Het afwegen van de opportuniteiten of de acute noden die zich op een welbepaald moment stellen (bijvoorbeeld de afbouw van De Knapzak in Sint-Agatha-Berchem door de gemeente).

Het afwegen van deze criteria maakt dat de VGC snel en doortastend kan optreden. De aanzienlijke investeringen en de realisaties van de voorbije jaren spreken voor zich.

De zonet vermelde criteria maken ook duidelijk dat de opvolging en de ondersteuning van scholenbouwdossiers, maatwerk is. Elk bouwdossier is een verhaal met onverwachte plotwendingen (grondvervuiling en -instabiliteit, buurtprotesten, stedenbouwkundige vereisten en meerkosten, conflicten tussen architecten, ingenieurs, aannemers en bouwheren, asbestproblemen, het instorten van een middeleeuwse omwalling,...).

De voorbije jaren heeft de VGC alle schoolbesturen die een initiatief ondernamen, ook ondersteund om hun bouwdossiers op te maken. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de administratie ondertussen een grote expertise heeft opgebouwd, waarbij goed kan ingeschat worden welke bouwdossiers realiseerbaar zijn en prioriteit kunnen krijgen, en welke bouwdossiers niet.

Zoals het Vlaamse inschrijvingsdecreet bepaalt, is er een 55% voorrangsregeling voor kinderen van Nederlandskundige ouders. De vrije inschrijvingsperiode binnen de aanmeldings- en inschrijvingsprocedure voor het schooljaar 2020-2021 van het basisonderwijs is nog lopende, maar het LOP basisonderwijs Brussel geeft mee dat, op basis van de cijfers van de aanmeldingen en inschrijvingen in de onthaalklas voor het schooljaar 2019-2020, blijkt dat slechts in 12 van de 131 scholen, die een onthaalklas inrichten, het voorrangspercentage van 55% bereikt wordt na de inschrijvingen van de aangemelde leerlingen. Deze cijfers liggen in dezelfde lijn als de cijfers van de voorbije jaren. Het LOP geeft aan dat er, globaal genomen, dan ook geen noodzaak is voor het verhogen van het voorrangspercentage voor kinderen van Nederlandskundige ouders, van 55% naar 65%.

Ten tweede is er ‘la liberté du père de famille’, een wetsprincipe uit 1971, waarbij Brusselse ouders, ongeacht de thuistaal, de vrije keuze hebben om te kiezen tussen het onderwijs erkend door de Vlaamse, dan wel door de Franse Gemeenschap. Dit wil zeggen dat Nederlandskundige ouders er ook voor kunnen kiezen om hun kind naar het Franstalig onderwijs te sturen en omgekeerd. Het ‘aantal Nederlandstaligen’ op basis van de taalrol, is daarom niet alleen geen correcte maatstaf, maar ook een onwettige. Wat wél kan beschouwd worden als een criterium, is het aantal kinderen van Nederlandskundige ouders dat geen plaats kreeg toegewezen in de procedure. Daarbij moet wel voor ogen worden gehouden dat een niet-toewijzing van een school, niet automatisch betekent dat het kind finaal geen plaats vindt in het Nederlandstalig onderwijs. Het betekent enkel dat er geen plaats meer is, in de scholen die de ouders aangaven als hun keuze.

Daarom, zoals zonet gesteld, brengt de VGC de lokale en bovenlokale noden, zoals die uit de aanmeldings- en inschrijvingsprocedures van het LOP blijken, absoluut in rekening. Als blijkt uit de cijfers van het LOP basisonderwijs Brussel, dat er lokaal kinderen met Nederlandskundige ouders geen school krijgen toegewezen, is dit inderdaad een criterium om mee te nemen bij de toewijzing van subsidies door de VGC. Dit wil ik in de toekomst ook meer gaan doen.

Er moet een onderscheid worden gemaakt bij de media-aandacht die bepaalde scholen krijgen. Men moet uiteindelijk kijken naar wie er finaal geen school heeft toegewezen gekregen. Als er in bepaalde regio's van Brussel steeds hetzelfde probleem terugkeerd, wil ik dit zeker meenemen als criterium.

Misschien moet de discussie gevoerd worden bij het begin van het nieuwe schooljaar; Dan zien we hoe groot de omvang van het probleem is.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het is inderdaad een complexe materie. Het is aan de schoolbesturen zelf om te kiezen waar ze willen investeren. Gelet op de noden, hoe vaak worden bouwdoSSIERS geweigerd?

De discussie over het eigenlijke resultaat van de inschrijvingen moet zeker worden gevoerd. Er werd voorspeld dat er 4.000 plaatsen tekort zullen zijn in het basisonderwijs. Dit geeft een indicatie dat het probleem serieus is.

Ik begrijp de opmerking dat niet veel scholen komen aan de 55% Nederlandstaligen. Dit heeft ook te maken met de mengeling van de voorrangSregels. Ook de sociaaleconomische criteria grijpen op elkaar in.

Slechts 12 op 131 scholen halen dit percentage wel. Dit gaat waarschijnlijk over scholen met een bepaalde reputatie (Sint-Jans Berchmans en Koninklijk Atheneum Etterbeek). Is er in deze 12 scholen een concentratie merkbaar? Wonen in de buurt van deze 12 scholen veel Nederlandstaligen?

Collegelid Sven Gatz: De cijfers van deze 12 scholen wordt niet graag vrijgegeven omwille van persoonlijke gegevens. Ik zal kijken hoe ik u deze elementen kan bezorgen. Ik raad u aan deze elementen op te vragen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

Een aantal van deze 12 scholen kent een invloed uit Vlaanderen. Soms liggen ze dicht bij de rand van het Gewest. Dat kan ook een rol spelen.

Ik heb niet het gevoel dat aan de wens van andere netten om bijkomende doSSIERS te ontwikkelen iets schort. De iets minder evidente doSSIERS zijn soms of toch vaak voor de gemeenten de facto. In het historisch perspectief zijn er veel gemeenten die scholen hebben ingericht. Er is vaak een legislatuur nodig om grond onder de voeten te krijgen. In de volgende legislatuur wordt het dossier en de financiering rond gekregen. De landing gebeurt meestal pas in de 3de legislatuur. Als voorbeeld worden de gemeenten Schaarbeek en Elsene gegeven.

Bij mijn weten zijn er bijna geen geweigerde bouwdoSSIERS. Alleen duurt het langer voor men in stedelijke perimeters een bouwdoSSIER kan ontwikkelen.

Ik heb het geluk gehad dat de site van De Knapzak en Zavelberg dicht bij mekaar lagen waardoor het project snel realiseerbaar is.

Het doorzettingsvermogen van de Nederlandstalige schepen bevoegd voor onderwijs is ook belangrijk.

Er zijn momenteel nog voor 160 miljoen euro lopende doSSIERS.

Met betrekking tot de verhoudingen tussen het aantal niet toegewezen plaatsen in een school en de inschrijvingen die finaal lukken zijn er nog steeds $\frac{3}{4}$ van de inschrijvingen die lukken.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Bij de uiteindelijke inschrijvingen zou het interessant zijn om na te gaan of er concentraties of specifieke plaatsen zijn waar ouders geen plaats vinden voor hun kind en finaal geen school vinden. Concentreert dit zich in bepaalde wijken of regio's van Brussel?

Uw uitspraken in *Bruzz* zijn ook wel een klein beetje voor de galerij. Er zijn bijna geen weigeringen van bouwdoossiers. Bovendien is het aan de schoolbesturen om te beslissen waar ze bouwdoossiers indienen. Kan het dan als criterium worden gebruikt? Misschien als het is om schoolbesturen aan te moedigen zich te concentreren op die plaatsen waar de nood het hoogst blijkt te zijn.

- Het incident is gesloten.

2. Regeling van de werkzaamheden.

De commissieleden worden verzocht hun voorstellen voor hoorzittingen en studiebezoeken te bezorgen aan de commissievoorzitter en commissiesecretaris.
